

„ŠVIESOS KELIU“ skaitytojui.

Mokslas ateina į pagalbą tikintiems sąmonės šviesa. Kai viena mano draugė pasiūlė paskaityti mano knygą savo pažįstamai, ji perskaitė pavadinimą ir pasakė: „Nėra tokio kelio“...Kam nėra, o kam YRA. Ateistinė mokslinė pasaulėžiūra prasiskverbė labai giliai į mūsų smegenis, į mūsų santykius su kitais, su Kosmosu ir su savimi pačiu. Mes gyvename mokslo iškreiptame „materialistiniame“ pasaulėvaizdyje...būtent *pasaulėvaizdyje*, nes visos mūsų žinios atsiremia tik į tai, ką ir kiek mato akys, kas įdėta į mūsų galvas. Deja, mūsų akys – ne lazeriai, ir net ne erelio akys, kurios mato bene 200 kartų stipriau. Mūsų regėjimas ir reakcijos į tai, ką matome mus klaidina ir apriboja. O senos žinios, likusios nuo mokyklos laikų – daro didelį spaudimą mūsų sąmonei. Ir todėl, be naujų žinių pagalbos mes nepraregėsime, mūsų pasaulėlis liks suspaustas, nepatvarus (nėra už ko jame laikytis), negilus. Iki šiol mokslo žmonės (fizikai, biologai, chemikai ir kt.) nerašė disertacijų apie „kažkokią sąmonę“. Nerašė, nes gyvenome iškreito pasaulėvaizdžio (ateistinio, komunistinio, kapitalistinio) rėmuose. Dabar – kiti laikai. Per pastaruosius porą dešimtmečių, neabejotinai – Šv. Dvasios poveikyje – žmogus ėmė keistis. Smalsus protas įniko į savęs pažinimo studijas. Čia mums, krikščioniams, 2000 metų ignoravusiems Gyvojo Dievo dvasinį mokslą, labai padėjo Buddos mokymas. Kodėl Buddos, o ne krikščionybės? Todėl, kad Romos bažnyčia užkirto kelią žmogaus dvasinei raidai nuo tada, kai Romos imperatorius nutarė įkurti katalikų bažnyčią imperijos valdymo tikslais. Buddos mokymas gimė 500 metų anksčiau už krikščionybę ir laikosi iki šiol, nes remiasi ne dogmomis, o savęs pažinimu ir dvasine meile artimui. Prieš kelis dešimtmečius Buddos sekėjai pasklido po Vakarų pasaulį ir ėmė mokyti krikščionis sąmoningumo ir dvasingumo. Jėzaus Kristaus Žodis niekur nedingo. 1945 m. buvo atrasti gnostikų (pirmųjų krikščionių) rankraščiai Egipto smėlynuose, o Biblijos tyrinėtojai atliko milžinišką darbą atkurdami tikrąjį GYVĄ Jėzaus Kristaus Mokymą, kuris, kaip dabar paaiškėjo, be galo panašus kai kuriais aspektais į Buddos mokslą. Apie visa tai rašiau – nesikartosiu. Ir štai, per tą nedidelę laiko atkrapą sąmoningumo tema įsiskverbė ir į mokslo žmogaus smegenis, nes neatsakius į klausimą „Kas esu aš? kas yra protas ir sąmonė? kas yra gyvybė ir mirtis? kas yra už mirties ribų? – nebeįmanoma tobulėti, siekti pasaulio gerovės, kiekvieno žmogaus dvasinės pažangos. Pagaliau, kiek galima kariauti? Mokslininkai

ėmė tyrinėti meditacijos įtaką sąmonei. Prie dvasinio augimo prisidėjo Indijos mistikai, Tibeto lyderis Dalai Lama ir jo vienuoliai, pas kuriuos į ašramus ėmė plūsti tūkstantinės europiečių minios, o grįžusieji namo steigė savo mokyklėles. To virsmo negalėjo sustabdyti nei bažnyčia, nei politikai. Įdomu tai, kad patys mokslo žmonės, fizikai, kvantinės teorijos žiniomis taip pat prisidėjo prie gilesnio pasaulėvaizdžio kūrimo. Materija išgaravo...

Pacituosiu: „**Kvantinis fizikas, filosofas ir kompiuterių inžinierius Bernardo Kastrupas, daug metų dirbęs CERNE, šiandien jis rašo knygas ir teigia, kad Realybė iš esmės yra mentalinė. Savo požiūrį jis vadina „objektyviu idealizmu“, kuris radikaliai pakeičia mūsų supratimą apie save ir visatą, o materializmą vadina „kvailybe“. Bernardas ne vienas taip mąstantis mokslininkas. Jų jau visa plejada.**“**** Ir tai yra tiesa. Mokslo pasaulis pasuko *postmaterialistine kryptimi*. Neseniai daugiau nei šimtas įvairių sričių mokslininkų pasirašė ir **paskelbė postmaterialistinio mokslo MANIFESTĄ**. Man itin džiugu pranešti jums, netikintieji Šventąja Dvasia ir Jėzaus Kristaus Gyvuoju Mokslu, kad nuo šiol teks pripažinti, kad jūsų mąstymas (protas) yra toks pat pirmapradis tikrovės aspektas kaip ir fizinis pasaulis, kad tarp proto ir fizinio pasaulio yra gilus tarpusavio ryšys, kad protas veikiantis kaip jėga (valia) gali paveikti ir veikia fizinio pasaulio būseną, neapsiriboja lokalia vieta Kosmose ir laike, kad protas gali veikti fizinį pasaulį ir mokslininkų eksperimentai gali turėti ir turi didžiulės įtakos realybei, kurioje gyvenate. Maža to, jūsų „galvos“ gali suvokti Vieną, Vieningą Protą (DIEVĄ), kuriame telpa visos kitos „galvos“. O tos „galvos“ gali daryti gerus ir labai blogus darbus sau ir kitiems. **Ir kas svarbiausia, mokslininkai imasi tyrinėti dvasingumą ir dvasines (mistines) patirtis, nes „jos yra pagrindinis žmogaus egzistencijos aspektas.“** Taigi, liaukitės šaipytis iš mistikų, iš Šviesos kelio, iš dvasinių mokytojų, jei nežinote, kas esate jūs pats. O jei nežinote, tai priminsiu apaštalo Šv.Tomo žodžius:

3 JĖZUS TARĖ:

Jei vadovai jums sakys, kad štai karalystė yra danguje,

Tuo metu dangaus paukščiai pralenks jus;

jeigu sakys jums, kad jinai yra mariose,

tuo metu žuvys pralenks jus.

Tačiau karalystė yra jūmyse ir šalia jūsų.

Kai pažinsite save,

tuomet ir jūs būsite pažinti ir sužinosite,

jog esate gyvojo Tėvo sūnus.

O jei nepažinsite savęs,

tuomet jūs esate varge ir jūs patys esate vargas.

Nuotr.: MARIO BEAUREGARD

Kviečiu susipažinti su

Tarptautinio postmaterialistinio mokslo

aukščiausiojo lygio susitikimo

MANIFESTU

Šį Manifestą kartu su kitais mokslininkais parengė MARIO
BEAUREGARD. Jis sako: **"Materializmo sutrumpintas supratimas,**

ką reiškia būti žmogumi, dažnai neleidžia mums pamatyti to, kas žvelgia mums tiesiai į akis."

MARIO BEAUREGARD yra mokslų daktaras, neuromokslininkas, susijęs su Arizonos universiteto Psichologijos katedra. Baigęs psichologijos bakalauro studijas ir neuromokslų daktaro studijas Monrealio universitete, Beauregard įgijo dvi postdoktorantūros stipendijas eksperimentinėje neuropsichologijoje: pirmąją Teksaso universitete Hiustone (1992–94), antrąją Monrealio neurologijos institute McConnell smegenų vaizdavimo centre McGill universitete (1994–96). Jis yra daugiau nei 100 publikacijų neuromokslų, psichologijos ir psichiatrijos srityse autorius, o World Media Net jį išrinko tarp "Šimto XXI amžiaus pionierių" dėl savo reikšmingų tyrimų *sąmonės neuromokslų* srityje. Dr. Beauregardo novatoriškas **darbas apie emocijų neurobiologiją ir mistinę patirtį Monrealio universitete** sulaukė plataus tarptautinio žiniasklaidos dėmesio, o 2006 m. jis gavo Joel F. Lubar apdovanojimą už indėlį į neuroterapijos sritį. Jo knygos apima "Expanding Reality" (2021), "Brain Wars" (2012) ir "The Spiritual Brain" (2007). Jis yra išskirtinis Prancūzijos Nepaprastų patirčių tyrimų instituto ir Jungtinių Amerikos Valstijų Gelbėjimo valčių fondo narys.*****

MANIFESTO autoriai teigia:

Manome, kad mokslus varžo dogmatizmas, o ypač paklusnumas materializmo filosofijai – doktrinai, kad materija yra vienintelė realybė, o protas tėra fizinis smegenų aktyvumas. Manome, kad mokslai būtų mokslinesni, jei jie galėtų laisvai tyrinėti gamtos pasaulį tikrai atvirai – be materializmo apribojimų ir dogmos išankstinių nuostatų – laikydamiesi mokslinių duomenų rinkimo, hipotezių tikrinimo ir kritinės diskusijos metodų.

Mokslininkai, profesoriai, medicinos daktarai ir minčių lyderiai: jei norite išreikšti savo paramą, kviečiame jus tapti pasirašiusiais asmenimis ir įtraukti savo vardą į toliau pateiktą augantį sąrašą.

1.Šiuolaikinė mokslinė pasaulėžiūra daugiausia grindžiama prielaidomis, kurios yra glaudžiai susijusios su klasikine fizika. Materializmas – idėja, kad materija yra vienintelė realybė – yra viena iš šių prielaidų. Susijusi prielaida yra redukcionizmas – mintis, kad sudėtingus dalykus galima suprasti redukuojant

juos iki jų dalių sąveikos arba iki paprastesnių ar fundamentalesnių dalykų, tokių kaip mažytės medžiagos dalelės.

2. XIX amžiuje šios prielaidos susiaurėjo, virto dogmomis ir susiliejo į ideologinę įsitikinimų sistemą, kuri tapo žinoma kaip „mokslinis materializmas“. Ši įsitikinimų sistema teigia, kad protas yra ne kas kita, kaip fizinis smegenų aktyvumas ir kad mūsų mintys negali turėti jokios įtakos mūsų smegenims ir kūnui, mūsų veiksams ir fiziniam pasauliui.

3. XX amžiuje mokslinio materializmo ideologija tapo dominuojančia akademinėje bendruomenėje. Tokia dominuojančia, kad dauguma mokslininkų pradėjo manyti, jog ji pagrįsta nustatytais empiriniais įrodymais ir yra vienintelis racionalus požiūris į pasaulį.

4. Moksliniai metodai, pagrįsti materialistine filosofija, buvo labai sėkmingi ne tik didinant mūsų supratimą apie gamtą, bet ir suteikiant didesnę kontrolę bei laisvę technologijų pažangos dėka.

5. Tačiau beveik absoliutus materializmo dominavimas akademiname pasaulyje smarkiai apribojo mokslus ir trukdė mokslinių proto ir dvasingumo tyrimų plėtrai. Tikėjimas šia ideologija, kaip išskirtine tikrovės aiškinamąja sistema, privertė mokslininkus nepaisyti subjektyvaus žmogaus patirties aspekto. Dėl to susidarė labai iškreiptas ir skurdus mūsų pačių ir savo vietos gamtoje supratimas.

6. Mokslas pirmiausia yra nedogmatiškas, atviras gamtos pažinimo metodas stebint, eksperimentiškai tiriant ir teoriškai aiškinant reiškinius. Jo metodologija nėra materializmo sinonimas ir neturėtų būti įsipareigojusi jokiems konkretiems įsitikinimams, dogmoms ar ideologijoms.

7. Devyniolikto amžiaus pabaigoje fizikai atrado empirinius reiškinius, kurių negalėjo paaiškinti klasikinė fizika. Tai paskatino revoliucinės naujos fizikos šakos, vadinamos kvantine mechanika (KM), atsiradimą 1920-aisiais ir 1930-ųjų pradžioje. KM suabejojo materialiais pasaulio pagrindais, parodydama, kad atomai ir subatominės dalelės iš tikrųjų nėra kieti objektai – jie neegzistuoja užtikrintai tam tikrose erdvės vietose ir tam tikru laiku. Svarbiausia, kad KM aiškiai įtraukė protą į savo pagrindinę konceptualinę struktūrą, nes buvo nustatyta, kad stebimos dalelės ir stebėtojas – fizikas ir stebėjimui naudojamas metodas – yra susiję. Pagal vieną KM interpretaciją, šis reiškinys reiškia, kad stebėtojo sąmonė yra gyvybiškai svarbi stebimų fizinių įvykių egzistavimui ir

kad psichiniai įvykiai gali paveikti fizinį pasaulį. Naujausių eksperimentų rezultatai patvirtina šią interpretaciją. Šie rezultatai rodo, kad fizinis pasaulis nebėra pagrindinis ar vienintelis realybės komponentas ir kad jo negalima iki galo suprasti neatsižvelgiant į protą.

8. Psichologiniai tyrimai parodė, kad sąmoninga psichinė veikla gali priežastiniu būdu paveikti elgesį ir kad agentinių veiksmų (pvz., įsitikinimų, tikslų, troškimų ir lūkesčių) aiškinamoji ir nuspėjamoji vertė yra labai didelė. Be to, psichoneuroimunologijos tyrimai rodo, kad mūsų mintys ir emocijos gali reikšmingai paveikti su smegenimis susijusių fiziologinių sistemų (pvz., imuninės, endokrininės, širdies ir kraujagyslių) aktyvumą. Kitais atžvilgiais emocinės savireguliacijos, psichoterapijos ir placebo efekto neurovaizdiniai tyrimai rodo, kad psichiniai įvykiai reikšmingai veikia smegenų veiklą.

9. Vadinamųjų „psi reiškinių“ tyrimai rodo, kad kartais galime gauti prasmingą informaciją nenaudodami įprastų pojūčių ir būdais, kurie peržengia įprastus erdvės ir laiko apribojimus. Be to, psi tyrimai rodo, kad galime mintyse daryti įtaką – per atstumą – fiziniams prietaisams ir gyviems organizmams (įskaitant kitus žmones). Psi tyrimai taip pat rodo, kad tolimi protai gali elgtis nelokaliai koreliuojančiai, t. y. hipotezuojama, kad koreliacijos tarp tolimų protų yra netiesioginės (jos nėra susijusios su jokių žinomu energetiniu signalu), nesumažintos (jos neblogėja didėjant atstumui) ir tiesioginės (jos atrodo viena laikės). Šie įvykiai yra tokie dažni, kad jų negalima laikyti anomaliais ar gamtos dėsnių išimtimis, o kaip platesnės aiškinamosios sistemos, kurios negalima grįsti vien materializmu, poreikio požymiais.

10. Sąmoninga psichinė veikla gali būti patiriama klinikinės mirties metu širdies sustojimo metu (tai vadinama „beveik mirties patirtimi“ [NDE]). Kai kurie artimojo mirties patyrėjai (NDE) pranešė apie tikrus kūno netekimo pojūčius (t. y. pojūčius, kurie, kaip galima įrodyti, sutampa su realybe), kurie įvyko širdies sustojimo metu. NDE patyrę asmenys taip pat praneša apie gilius dvasinius išgyvenimus NDE metu, kuriuos sukėlė širdies sustojimas. Pažymėtina, kad smegenų elektrinis aktyvumas nutrūksta per kelias sekundes po širdies sustojimo.

11. Kontroliuojami laboratoriniai eksperimentai parodė, kad kvalifikuoti tyrimų mediumai (žmonės, kurie teigia, kad gali bendrauti su fiziškai mirusių žmonių protais) kartais gali gauti labai tikslios informacijos apie mirusius asmenis. Tai dar labiau patvirtina išvadą, kad protas gali egzistuoti atskirai nuo smegenų.

12. Kai kurie materialistiškai nusiteikę mokslininkai ir filosofai atsisako pripažinti šiuos reiškinius, nes jie neatitinka jų išskirtinės pasaulio sampratos. Postmaterialistinių gamtos tyrimų atmetimas arba atsisakymas skelbti tvirtus mokslinius atradimus, patvirtinančius postmaterialistinę sistemą, prieštarauja tikrajai mokslinio tyrimo dvasiai, kuri teigia, kad empiriniai duomenys visada turi būti tinkamai nagrinėjami. Duomenų, kurie neatitinka mėgstamų teorijų ir įsitikinimų, negalima atmesti *a priori*. Toks atmetimas yra ideologijos, o ne mokslo sritis.

13. Svarbu suprasti, kad psi reiškiniai, negalavimo patirtys širdies sustojimo atveju ir atkartojami įrodymai iš patikimų tyrimų priemonių atrodo anomalūs tik žiūrint per materializmo prizmę.

14. Be to, materialistinės teorijos nepaaiškina, kaip smegenys galėjo generuoti protą, ir nesugeba paaiškinti šiame manifeste minimų empirinių įrodymų. Ši nesėkmė mums sako, kad atėjo laikas išsivaduoti iš senosios materialistinės ideologijos pančių ir akidangų, praplėsti savo gamtos pasaulio sampratą ir priimti postmaterialistinę paradigmą.

15. Pagal postmaterialistinę paradigmą:

a) Protas yra toks pat pirmapradis tikrovės aspektas kaip ir fizinis pasaulis. Protas yra fundamentalus visatoje, t. y. jo negalima išvesti iš materijos ir redukuoti į ką nors paprastesnio.

b) Tarp proto ir fizinio pasaulio yra gilus tarpusavio ryšys.

c) Protas (valią/ketinimus) gali paveikti fizinio pasaulio būseną ir veikti nelokaliniu (arba išplėstiniu) būdu, t. y. jis neapsiriboja konkrečiais erdvės taškais, tokiais kaip smegenys ir kūnas, nei konkrečiais laiko momentais, tokiais kaip dabartis. Kadangi protas gali nelokaliai daryti įtaką fiziniam pasauliui, eksperimentuotojo ketinimai, emocijos ir troškimai negali būti visiškai izoliuoti nuo eksperimentinių rezultatų, net kontroliuojamuose ir akluose eksperimentiniuose planuose.

d) Protai yra akivaizdžiai neriboti ir gali susivienyti taip, kad būtų galima teigti apie vieningą, Vieną Protą, apimančią visus individualius, vientisus protus.

e) NDE, įvykstantys širdies sustojimo metu, rodo, kad smegenys veikia kaip psichinės veiklos siųstuvai-imtuvai, t. y. protas gali veikti per smegenis, bet nėra

jų sukuriamas. NDE, įvykstantys **širdies sustojimo metu*******, kartu su tyrimų priemonių įrodymais, dar labiau rodo sąmonės išlikimą po kūno mirties ir kitų nefizinių realybės lygmenų egzistavimą.

f) Mokslininkai neturėtų bijoti tyrinėti dvasingumo ir dvasinių patirčių, nes jos yra pagrindinis žmogaus egzistencijos aspektas.

16. Postmaterialistinis mokslas neatmeta empirinių stebėjimų ir iki šiol pasiektų mokslinių pasiekimų didelės vertės. Jis siekia išplėsti žmogaus gebėjimą geriau suprasti gamtos stebuklus ir kartu iš naujo atrasti proto ir dvasios, kaip visatos šerdies dalies, svarbą. Postmaterializmas apima materiją, kuri laikoma pagrindine visatos sudedamąja dalimi.

17. Postmaterialistinė paradigma turi toli siekiančių pasekmių. Ji iš esmės pakeičia mūsų požiūrį į save, grąžindama mums orumą ir galią, kaip žmonėms ir kaip mokslininkams. Ši paradigma puoselėja teigiamas vertybes, tokias kaip užuojauta, pagarba ir taika. Pabrėždama gilų ryšį tarp savęs ir gamtos apskritai, postmaterialistinė paradigma taip pat skatina aplinkosauginį sąmoningumą ir mūsų biosferos išsaugojimą. Be to, tai nėra naujiena, o tik prieš keturis šimtus metų pamiršta, kad gyvas transmaterialus supratimas gali būti sveikatos ir gerovės kertinis akmuo, kaip jis buvo laikomas ir išsaugotas senovės proto-kūno-dvasios praktikose (meditacijos metu – mano pastaba), religinėse tradicijose ir kontempliatyviuose požiūriuose.

18. Perėjimas nuo materialistinio mokslo prie postmaterialistinio mokslo gali būti gyvybiškai svarbus žmonių civilizacijos evoliucijai. Jis gali būti net svarbesnis nei perėjimas nuo geocentrizmo prie heliocentrizmo.

.....

Daugiau skaitykite čia: <https://www.opensciences.org/about/manifesto-for-a-post-materialist-science>

* Postmaterialistinio mokslo manifestą parengė Mario Beauregard, PhD (Arizonos universitetas), Gary E. Schwartz, PhD (Arizonos universitetas) ir Lisa Miller, PhD (Kolumbijos universitetas), bendradarbiaudami su Larry Dossey, MD, Alexander Moreira-Almeida, MD, PhD; Marilyn Schlitz, PhD; Rupert Sheldrake, PhD; ir Charles Tart, PhD.

** Dėl išsamesnės informacijos kreipkitės į dr. Mario Beauregard, Sąmonės ir sveikatos pažangos laboratoriją, Psichologijos katedrą, Arizonos universitetą, Tuksoną; JAV. El. paštas: mariobeaugard@email.arizona.edu

*** Mes apsvaistėme du būdus, kaip nurodyti šiame manifeste pristatytą besiformuojančią paradigmą: versiją su brūkšneliu (postmaterializmas) ir versiją be brūkšnelio (postmaterializmas). Brūkšneliu su brūkšneliu suformuluota forma buvo pasirinkta siekiant aiškumo tiek mokslininkams, tiek ir pasauliečiams.

*** Tarptautinio postmaterialistinio mokslo, dvasingumo ir visuomenės aukščiausiojo lygio susitikimo santraukos ataskaitą galima atsisiųsti čia: Tarptautinis postmaterialistinio mokslo aukščiausiojo lygio susitikimas: [santraukos ataskaita \(PDF\)](#)

**** Skaitykite čia: <https://sviesoskeliau.lt/wp-content/uploads/2026/07/Knyga-SVIESOS-KELIU-be-vieno-skyriaus-lit-k-naujausias.pdf>

*****ne tik širdies sustojimo, bet ir meditacijos metu, kai smegenys nebegeneruoja minčių.

***** Postmaterialistinio mokslo manifestą parengė **Mario Beauregard**, PhD (Arizonos universitetas), **Gary E. Schwartz**, PhD (Arizonos universitetas) ir **Lisa Miller**, PhD (Kolumbijos universitetas), bendradarbiaujant su **Larry Dossey**, MD, **Alexander Moreira-Almeida**, MD, PhD; **Marilyn Schlitz**, daktarė; **Rupertas Sheldrake**'as, daktaras; ir **Charles Tart**, daktaras.